

PERIÒDICH REGIONALISTA INDEPENDENT,
de Literatura, Art, Montepios, Varietats,
Noticias y Anuncis

Direcció: MUNTANER, 112, 4.^{rt} - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^r

SUSCRIPCIÓ:—Barcelona, UNA pesseta trimestre: fora, 1'50. — Un número sol, 10 cèntims

Com venrán nostres lectors avuy fem cap y cúa. En efecte, publiquem per folletí las 4 últimas planas de *La espiga roja* y donem las 4 primeras de 'l drama en un acte

UN BON MINISTRE DE DEU

producció inédita, original de 'l malhaurat escriptor y actor còmic D. Agustí Arquer, que val bastant més que molts qu' ara se 'n públican.

La palla, la viga y la llana

TERCERA Y ÚLTIMA PART (*)

Anem a'l punt més important; això es, á véurer si, com diu lo traductor de la escena de la comedia de Tolstoi *La potencia de las tenebras* (1), portar diners a'l Banch és realment una infamia, ó si, a'l contrari, és una resolució altament meritòria y de gran utilitat per 'la classe treballadora.

De moment no 'ns cal móurer de'ls mateixos exemples de nostre article primer.

Ja hem vist que las ganancias de'l negoci previst per una persona intel·ligent, perteneixen á aquèsta y á las demès qua hi aportan capital.

Y ara diem: si aqueixas personas capitalistes, per no exposar sos diners á perduas, en lloch de voler sèr participants de las ganancias s'accontentan ab un petit interès per las cantitats que facilitan deixantlas baix garantía; més clar, si las portan a'l Banch per' que aquest establiment las utilisi empleantlas baix la seva responsabilitat en los negocis á obras públicas que més li acomodi, contribueixen poderosament á que 's guanyi la vida la classe obrera y no s'embutxacan los diners de'ls desgraciats ni pelan a'l poble, com á n' aquet pretèn fèr créurer, enganyantlo, l' articulista, quals arguments anem aplastant y rebatent.

Tenim citat lo cas d' un empresari de teatros que

ab teatro obert pert diners, y va pagant, y li acut la idea de contractar una celebritat, y hi debuta, y li ompla 'l local, y això converteix las perduas en ganancias.

¿No són aixís mateix ben be aquèstas exclusivament de l' empresari? Mentres perdía ¿li rebaixaban alguna cosa 'ls artistes y 'ls empleats, això és, los treballadors? Si aqueix empresari, per' cumplir, anaba a'l Banch y satisfent un módich interès, lo Banch durant l' època de la perdua li deixaba lò que li feya falta, ¿no eran aquets diners portats a'l Banch per personas á qui l' articulista de *La Tramontana* califica de *animals adinerats que pelan a'l poble y s' embutxacan los diners de'ls desgraciats*, no eran—diem—aquellas personas, las que permetían que anès endavant la empresa teatral y per' consegüent las que facilitaban lo medi material de que aquells treballadors y aquells artistes (que ab son treball no produhían ganancias á l' empresari) poguessin cobrar las nóminas y per lo tant poguessin menjar á expensas de un diner de'l qual ells no responían encara que l' empresari no 'l haguès volgut tornar ó no haguès pogut tornar-lo?

Y no vinga ara 'l articulista, ni cap treballador obcecat, ni ningú, ab la falornia de que lò que sostenim és exagerat; perque precisament entenem alguna cosa en assumptos teatrals y podem assegurar que mes de una vegada ha succehit lo que diem en Barcelona mateix, en nostre Liceo y en altres teatros, quals empresaris han fet víurer á gran número de familias que l' haurían ballat prima ó s' haurían mort de gana si no haguès sigut lo capital trobat á préstamo.

Empresari podríam citar que mentres donaba menjar á mes de 400 personas, ell, pundonorós, perdía cent duros diariament ¡y no 'ls tenia, y 'ls trobaba, no per pelar á 'l poble sino per' ferlo menjar!

¡Qui sab si en aquets precisos moments está succehint això mateix en algun teatro de nostra ciutat!

Ara be: ¿no és trist que mentres passen cassos com los que portem mencionats, mentres salta á la vista que 'l capital és la base de tot negoci, que sense diner ó sense crèdit no marxaria la societat, hi hagi

(*) Véjine 'ls núms. 280 y 288 de LO TEATRO CATALÀ.

(1) No podem créurer, á pesar de lo que diu la escena traduhida pe 'l redactor de *La Tramontana*, que 'l fondo de la comedia de Tolstoi siga afirmar la infamia que suposa.

algú, gens escrupulós de consciència, que volent passar per salvador de 'ls obrers, molts de 'ls quals no hi veuen mes enllà de 'l seu nás, s'atreveixi á volerlos tapar de 'l tot la vista valentse precisament de ló que 'ls la hauria de fer obrir? ¿No és trist que utilitzant la premsa y buscant per medi d'ella (que ha de sèr element d' il·lustració y de bona ensenyansa) una popularitat inmerescuda, s' pretengui encegar á 'ls treballadors, á 'ls obrers y sobre tot á 'ls mes ignorants, enlluernantlos ab adulació que ells no comprenen, y se sembri en lo cor y en lo cervell de 'l poble la superbiosa y diabólica idea de que qui té diners és un indigne explotador, és un infame? ¿Y, per últim; no és trist que això s' fassi exercint qui ho fa una explotació, pelant á 'l pobre Peret, á 'l poble, per mes que siga homeopàticament, això es, de cinch en cinch céntims?

Perque aixis se fa: se 'l adula per certs homes que són cortesans de 'l poble (no en va li diuen Rey) y 'l poble, ó una part d' ell, té una palla á 'l ull la qual li priva de véurer la llana de 'l clatell de algú, y fins la viga que tápa la vista de certs escriptors, quins no reparan en escriurer á las palpentas encara que digan véurer la llum de la rahó.

P. DE R.

Revisia teatral

Tivoli.—CONCERTS EUTERPE.—*Séptim de la temporada, donat diumenje passat.*

Dos primeras audicions y dos estrenos figuraban en lo programa.

La platja de Riells, sardana de E. Guiteras, y *La Filense*, de Mendelssohn, són las unas, y *De Cataluña á Aragón*, jota á veus solas, de E. Matheu, y *Les Geron dins*, poema sinfónich, de Litolff, són los segons.

Las demès composicions són ja antigues y conegudas de nostre públich.

Lo teatro de 'l Tivoli estava plè de gom á gom. La concurrencia desafiaba impertèrrita una temperatura asfixiant. L' afició, l' entusiasme podia més que la calor.

L' obra de 'l Sr. Guiteras, va be.

La de 'l mestre Litolff se fa més recomanable com á obra técnica que no per sa inspiració. Lo domini de la orquesta es complet: es un sabi.

La Filense no és pera 'ls concerts d' Euterpe.

Això fèu, sens dupte, que no s' demanès sa repetició.

La composició de 'l Sr. Matheu és un... ¿cóm ho direm? és un disbarat musical com una casa. Hi falta originalitat, hi falta art, hi falta gust, y fins hi falta ciencia.

Creiem no val lo temps que s' passá ensajantla.

Va de pregunta.

Segons nos digueren, dintre la Societat Euterpe hi há una Comissió Censora encarregada d' informar respecte 'l mérit de las composicions que s' presentan. ¿Ha vist aquesta Comissió l' obra de 'l Sr. Matheu?

¿Podriam sapiguerho?—FLORIDA.

L' ÓPERA Á RAL

Això és lo colmo de la baratura; pero també és lo colmo de 'l descrédit per l' art lirich. Y encara és mes; és lo colmo de la decadencia per ló que respecte á 'ls espectacles públics.

Realment és una *hombrada* pensar en fer á ral la entrada espectacles d' ópera italiana: realment és d' espe-

rit emprendedor aixecar un teatro y obrirlo á 'l públich fins sense tenirlo ni mitj llest; presentarhi una companyia ab alguns artistes de mérit relatiu, y disposarhi la representació d' óperas de gran espectacle sense elements indispensables. Pero realment denota també tot això la poca exculpulositat de certs empresaris y de certs auditoris fi de sigle.

Si ab semblant *hombrada* s' fès un negoci, algú 'n tocaria bons resultats; pero qualsevol que conegui 'l teatro de portas endintre, ha de dir que 'l negoci no s' hi véu, y per lo tant, ló que s' fa és solsament reventarho tot, y acabar de fer malbé lo que ja semblaba que ho estava prou.

En proba d' això, que á mes de 'l Nou Retiro ahont se ha implantat aquesta incomprendible baratura, ja tenim un' altra empresa imitadora (aquesta ni té 'l mérit de la originalitat) que dona *ópera á ral*; tenint tal afany per ferho, que, segons noticias, ha deixat sense cumplir compromisos contrets ab los artistes de la companyia de sarsuela que ha desaparegut com per escotilló, haventse quedat á 'l mitj de 'l carrer.

Tenim ara dos companyias d' ópera á ral.

Veyam si, una per altra, arribarán potser á donar ópera, sarsuela, sopar, café, copa, puro y escuradents per deu céntims, com satíricament anuncia l' últim número d' un popular setmanari.

¿No van fer fa anys una cosa semblant dos empreses de vapors d' aquí á Tortosa? ¿No hem vist competencies de empreses de diligencias?

¿Per qué no hem de esperar competencia d' empresaris d' ópera?

¿No estem en época de *cock peets* ó de *riñas de gallos*? ¿Qué mes propi per donar galls, que l' ópera feta sense cap mira artística?

U. C. B.

DESITJOS

Voldria sempre, per copa tindre, nena, lo teu cap; y per vi de 'l mes riquissim beurer sempre la tua sanch.

Quand l' Ivern ab sa cruesa plè de nens corre pe 'l món, las entranyas desitj traure't y tirarlas á 'l gebró.

A tothom que vól sentirte los dius qu' ets fina de pell: ab las dents vull forats ferte, tants com estrelles hi ha á 'l cel.

¡En tos ulls ¡ay! cuántas voltas m' he mirat los meus ab goig! ¡quin plaher tindria ara si pogués cegá'ls ab foch!

Quant l' oreig remorejaba juraments de nostre amor, ab ta blonda cabellera refrescaba ma passió.

Avuy sols voldria, nena, de tos cabells fé' un cordó y per ton coll enroscarlo, fins y á tant que 't des la mort.

Mon desitj és que aixis sia; si á Dèu plau, aixis será; si s' quedan, sols 'sent desitjos, lo desitj me matará

MODEST VIDAL.

Secció de 'l Pirotécnic

Lo de Vilafranca.—¿Qué ha passat entre la empresa que va organitzar quatre funcions en un de 'ls teatros de Vilafranca de 'l Panadès, ahont va presentarhi una companyia joventil, durant las passadas festas de S. Jaume?

¿Va anar malament lo negoci?

¿Y això autorisa á la empresa per deixar de cumplir sos compromisos?

Si l'hagués fet bo ¿hauria tal volta repartir las ganancias entre la companyia?

Donchs suposant que li va surtir lo tret per la culata, ¿quin dret l'abona per' no haver pagat, portant sa desconsideració fins á l'extrem de sèr causa de que 'ls pobres noys de la companyia no poguessin tornar-se'n á Barcelona sino fent lo viatge á peu y caminant casi vintitres horas, veyentse sorpresos per forta tempestat y sense poder menjar per falta de recursos?

Y aquell arcalde no va trobar altre remey per' atèndrer las queixas de 'ls petits y enganyats artistes, que ferlos un volant per' que la guardia civil no 'ls detingués!

¿No era més digna de sèr detinguda aquella empresa tan poch escrupulosa, que fins careix de sentiments humanitaris?

Si no porque se 'm donan tals noticias per bon conducte, casi duptaria de la seva exactitud.

Ara 'm lamento de fet tan censurable, y aconsello a 'ls artistes que 's guardin de las manyas de empresaris de certa classe.

LO POLVORISTA.

Secció de Montepíos

EXPLICACIONES

II

Quant una idea naix ab rahò de sèr, va fent sa via fins que arriba á imposarse á mida que 'l públich en general ó las personas ó entitats á qui pòt favorir, tenen ocasió de apreciarla. Aixís és de créuer que succehirá ab lo pensament de constituir un Centre de unió per' la defensa de 'ls montepíos.

Nascuda la iniciativa en un moment de necessitat, va sèr llevòr plantada, y aqueixa llevòr ha de donar son fruyt. Pero ¿quin té de sèr aquet fruyt? Millorar, ampliar, moralisar 'l socorro mútuo. ¿Cóm? Aquí está la dificultat; porque això, dirho és molt fácil; intentarho en teoria no cósta gayre, mentres que practicar alguna cosa de veritable profit y utilitat general, ja sembla un xich mes difícil.

La dificultat, no obstant, desapareix en gran part si 's troba medi de vèncerla.

¿En qué consisteix la dificultat que mes salta á la vista? En trobar la manera de que la *Unión y defensa de los Montepíos* siga una llassada que uneixi las germandats sense lligarlas, sense pèndre 'lshi la independència particular, que ofereixi á tots los associats en ellas, ventatjas independents de las que 'ls donan los reglaments de cada una; y que per' conseguir eixos dos propòsits, los montepíos adherits no hain de trèuer diners de 'l fondo de cada germandat ni de la butxaca de las personas que á ellas perteneixen.

Aquí está el *busilis*: si 's logra dominar semblant obstacle, la unió 's ferá sólida, bona y durable; y á lograrho 's dirijeix lo projecte meu sobre 'l qual estich donant explicacions.

Lo meu punt d'apoyo és anar á conseguir aquest ideal; y com això és factible, considero realisable y de profit mon pensament.

Jo proposo en primer lloch que la *Unión* faciliti diners á las germandats adheridas que 'n tingan verdadera necessitat: presento una pila de combinacions, no previstas en los diferents estatuts, per' aliviar á associats pobres de qualsevol montepío adherit, en cassos fortuits de incendi, inundació ó altres per' l'estil: estableixo pensions per aquells individuos antichs de germandats, que no obtenen de aqueixas cap subsidi continuu en cassos especials: indico una combinació per' deixar llegats de cent duros á 'ls hereus d'aquells socios que això desitjin: anuncio la consoladora esperança de retirar préstamos de robas de ús indispensable, retornantlas á 'ls que las tingan empenyadas: proposo la manera de estalviar disgustos y litijis que són de vegadas un cau de rahons perjudicials pera tothom.

Pero jo no 'm limito á anunciarho tot això, sino que deixo demostrat que és de possible y fins diré de fácil realisació.

Es un fet que avuy las germandats pagan per terme mitj un 11 per cent pera 'l cobro de sas papeletas mensuals. Donchs trobant la manera de que aqueix 11 per cent quedí reduhit á un 5 ó un 6 per cent, no hi ha dupte que s'obté una economia considerable, la qual permetrá dis-

posar de una cantitat molt important per' atèndrer á casi tot lo que 's realisarà acceptant lo projecte meu.

Partint d'aquet supost, está vensuda la dificultat; pero com jo crech que no ha d'haverhi en la *Unión* sino un punt obligatori—únic indispensable per' formarne part,—limito aqueixa obligació á pagar una cuota módica cada director de monte associat y á 10 céntims de pesseta per socio cada quatre mesos; en la inteligencia de que las germandats associadas que ni això vulgan pagar, no haurán de pagarho si confian lo cobro de sas papeletas á la *Unión y defensa*. De manera, que si 'ls montepíos s'hi fixan, veurán clar que poden pertèixer á la unió sense que 'ls costi un céntim y sense obligarse á acceptar mes que las combinacions que 'ls convingan ó 'ls agradin, de las que 's contenen en los Estatuts que he formulat.

Basta fixarse en los articles 18 y 65 per' compèndrer be lo que acabo de manifestar.

Per això estableixo que la *Unión* s'encarregará de fèr la cobrança de cuotas de 'ls montes que l'hi confiïn, sense obligarlos á que ho fassin.

Dissapte m'extendré mes sobre aquet punt importantíssim.

JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

Repertori de fora

Vich, 30 Juliol.

Dissapte y diumenje passats, en lo teatro de'l Centro Industrial, se representaren las obras *Los zangolotinos*, *Los nuestros*, *Lo somni de la Ignocencia*, *El alcalde interino*, *Pascual Bailón*, *La marmota* y *Las tentaciones de S. Antonio*, per la companyia de sarsuela que dirigeix lo mestre D. Lluís G. Jordá, y 'n forman part los artistes següents:

Primera tiple, D.ª Consuelo Coello; *Segona tiple*, doña Lluís Casanovas; *Primer tenor cómich*, D. Joseph Aynaud; *Baix*, D. Fernando Buixó; *Segon tenor cómich*, D. Joan Echene; *Baritono*, D. Joseph Lloret, ab un numerós coro. Foren molt aplaudits en las obras citadas.—UN INDUSTRIAL.

San Feliu de Llobregat, 28 de Juliol.

Baix la direcció de 'ls Srs. Oliveras y Martí, varen sèr posadas en escena en lo teatro de'l Centro, las produccions *Los Primitos*, *I Comici tronati* y *Receta Infalible*.

Tant la Srta. Circuns y la Sra. Bordabio, com los senyors Martí, Rigol, Tarruella, Vallescá, Marqués, Alegre y Ruiz, cumpliren be en conjunt son propòsit.

Dits Srs. forman lo quadro artístich de *La Serpentina*, societat molt distingida de eixa capital. Lo Sr. Rigol mereix nota apart pe 'l bon acert ab que imita á *Frégoli*.

Bona veïllada de S. Jaume varen passar los sanfeliuhenchs y las familias distingidas que s'están á l'estiu en aquesta població.

Diuhén que 'l dia 10 d'Agost tornarán per' fer conèixer algunas obras de gran acceptació. Anticipo mon aplauso a 'ls iniciadors de tan bon pensament. — P. M. D.

Vendrell, 29 de Juliol.

Hem tingut diumenje y dilluns duas animadas funcions teatrals ab las obras *Mancha que limpia* y *Juan José*.

Lo galán D. Emilio Martínez s'hi ha lluhit, com també las Sras. González y Cervera, y 'ls Srs. Vega, Llorens y Martí.—R.

Reunions particulars

LA NUEVA LIRA.—La darrera funció ha estat ab la representació de *Flor de un día*! La Sra. Rodríguez va estar mes que regular: lo Sr. Mestres molt be; 'l senyor Ponsa, un *Marqués* que estava distret: la part de 'l *negro Juan* sigué regularment desempenyada pe 'l Sr. Fuster: en lo *Baró* va agradar lo Sr. Esteve, y 'l Sr. Esquius en lo *Capità*.

Total: una funció que va satisfer bastant á l'auditori.

ATENEU DE S. GERVASI.—Ab un plé á vessar tingué lloch diumenge 'l benefici de 'l soci D. Joseph Puig Carbonell.

Baix la direcció de 'ls Srs. Maurici y Vives, posaren en escena las sarsuelas *La leyenda del Monge*, *La Mas-carita* y *Coro de señoras*, obtenint'hi molts aplausos tots quants hi prengueren part.

Mereix un aplauso especial la Sra. Solá, Srta. Fanals y lo xistós aficionat Sr. Mir, per la acabada execussió que donaren a sos respectius papers.

Las *virgenes*, cumpliren y satisfieren a 'l públich. Crech que 'l beneficiat pòt estar mes que content, puig a mes de recullir molts mostrars d'apreci, a la safata hi vegé molts *patacons*.

Se 'm digué que recullí de 60 a 70 duros.

Bon profit.—J. R. C.

CASSINO ARTESÀ (*Gracia*).—Diumenge passat tingué lloch la representació de 'l drama *Fray Patricio*, lo qual obtingué un conjunt molt acceptable. A la Srta. Casao la vam véuer molt segura de son paper y treballar ab mes energia. Bè los Srs. Jané, Galindo, Cabré y Serra, los demès treballant ab voluntat.

CIRCUL DE PROPIETARIS (*Gracia*).—Lo dia de San Jaume hi hagué 'l benefici de 'l director D. Manel Balmanya, posantse en escena *Maria del Carmen* y *En las astas del toro*, que varen tenir bon desempenyo.

Diumenge representaren la comedia *El ratoncito Perez* (1 acte) y *El octavo no mentir* (3 actes): en la primera hi van estar bè la Srta. Jané y 'l Sr. Balmanya. En la segona sos intérpretes deixaren que desitjar.—R. M.

LA SERPENTINA.—*Dorm! I Comici tronati* y *El hombre es debil*, van sèr las obras de la vetlla 'l prop passat diumenge.

Dorm! no va pasar de un *Dorm*.

En *I Comici tronati*, 'l Sr. Tarruella tingué d'encarregar-se repentinament de un paper que fèu ab molt acert, bon gust y precisió.

També hi van estar de primera la Sra. Tirans y los senyors Martí, Rigal y Marqués.

El hombre es debil fòu desempenyat ab acert per la senyoreta Circuns y los Srs. Rigol y Marqués, emportantse aplausos.—P. X.

BARCINO.—Lluhidíssima fòu la concurrencia que diumenge va assistir a aquet local, ahont se representá *Mariana*.

De molt temps no havíam vist, entre aficionats, una execució tan acabada y digna de 'ls aplausos que 'l públich tributá a 'ls executants de la mentada obra.

Lo jove encarregat de 'l paper de *Julian*, tè condicions molt bonas pèra treballar a 'l teatro.—P. X.

Saló de descans

—L' apreciable actor Sr. Lassantas, ensajant *Los africanistas* en lo teatro de la Sarsuela, de Madrit caygué y 's va romprer una costella.

Desitjem que 'l simpàtic artista s' alivihí.

—La societat coral *Orfeo Reusense* ha guanyat un premi en lo certamen verificat ultimament a Montpellier.

Felicitem a 'l citat orfeo pe 'l premi que ha obtingut.

—Hem rebut lo prospecte y el n.º 1 de *El eco ilerden-ce de Barcelona*, nova publicació de caracter regional. Tornem lo saludo que dirigeix a la premsa.

Aquesta nova publicació ha estat fundada per D. Frederich Castells que s' ha encarregat de la Direcció.

Lo número primer publica 'l Reglament de 'l «Centre Provincial de Lleyda» recentement creat en nostra ciutat.

—Lo distingit autor D. Joseph Barbany ha tingut 'l amabilitat, que agraheim, d' enviar a aquesta Redacció un exemplar de la obreta *Un petardo*, que fa temps va escriurer y va sèr estrenada ab verdader éxit en lo teatro *Circo Español* per la companyia de D. Enrich Borrás.

—Tenim entès que en Agost debutará a 'l teatro de Novedats una companyia de ópera italiana formada de artistas de recomanable mérit, com són las Srtas Carre-ra, y Mas y 'l Srs. Morales, Aragó, Suañez y Perelló.

'Sent empresari l' intelligent D. Ignasi Elias, no dup-tem que 'l públich coronará ab sa assistència 'ls esforços que sempre ha fet per' complaire 'l lo conegut y actiu propietari de 'l Tivoli y de Novedats.

—Segueix treballant en lo teatro Cassino de Igualada y obtenint bon éxit la companyia que dirigeixen los se-nyors Graells y Molgosa.

Imp. Pujol y C.ª, Tallers, 45.—Barcelona.

CASAS RECOMENADAS

Magatzem de pells de **Joseph M. Pous**, Frexuras, 6. **Sastrería de teatros**, de E. Vasallo Malatesta, Asalto 14

Fotografía de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.

Taller de atrés de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48

Indomillorables **anissats** de A. Bostard y fils. (Santa Ma-ria (Mal'orca), se venen en las principals botillerias y colmados.

Arxiu Central Lírich-dramàtic de **J. Gelabert**, Unió, 5, 3.º, 1.º,

SANTASUSANA

Santasusana • Santasusana

MAQUINAS PER' CUSIR Y PER' FER MITJA

Aparatos de pèndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Carrer de 'l Carme, 34. — BARCELONA

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

• JUAN AYNE •

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~

Guitarras desde 5 pesetas.

A CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena a 20 pesetas, y de matrimonio, a 35. Sillas de regilla a 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol a 24, y gran surtido de muebles de todas clases a precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La Gran liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona